

ikke er steet, kan man godt komme til Procent-systemet. Det er som Statsborgere, vi betragte denne Skat, ikke som By- eller Communeborgere, og hvad er da urimeligere, end at de samme Borgere i den samme Stat, fordi de tilfældigviis boe paa forskjellige Steder, skulle betale en forskjellig Skat, skulle betale en anden Skat, end om de boede paa samme Sted? Man har ved denne Sags Behandling i det andet Thing meget nøie gjenneaaet de overmaade grundige og udmærket dygtige Behandlinger af Indkomstskattelovene i 1850—51, 1864—65 og 1865—66, og Betænkningen fra det i 1864—65 nedsatte Udvalg, hvis største Fortjeneste efter Alt, hvad der siges, og jeg troer ogsaa at vide det, tilkommer et æret Medlem her i Salen, har dannet et meget væsentligt Udgangspunkt for den Beslutning, Landsthinget har fattet, og jeg maa sige, at den ogsaa har gjort det muligt for mig at kunne tage Contingentsystemet naar jeg ikke kan faae noget Bedre. Den Flid og Grundighed, hvormed man har behandlet disse Lovforslag, har ganske vist ført til bedre, men efter min Mening ingenlunde til gode Resultater, og det skal jeg tillade mig at bevise ved denne Betæknings Indhold i et enkelt Punkt, ved de Forbedringer eller Reguleringer — jeg har ikke noget dants Ord for det — som man har fundet det nødvendigt at gjøre i den nu foreliggende Indkomstskatlov efter Contingentsystemet. For at komme til en retfærdig Ansættelse, har man ikke troet, hverken for Kjøbstædernes eller for Landets Vedkommende at kunne gennemføre de Regler, som man kom til; man har kun givet Regler for de to Trediedeles og overladt til Ministeren i det ene Tilfælde og til Amtsrådet i det andet Tilfælde at skønne for den tilbageværende Trediedeel; men hvis man virkelig kunde komme til et rigtigt Resultat, vilde man ikke have givet Skønnet et saa stort Spillerum, thi det er paa dette Skøn, at man væsentligt maa støtte sig, og det, at man maa hjælpe sig med noget saa Slet, som et Skøn i Skattefager er, viser, hvor vanskeligt det er at give faste Regler. Man har dernæst fundet et andet og overmaade godt Hjælpe middel, idet man har sagt, at, hvor den Skat, som man egentlig regner skal være 1

pCt., bliver $1\frac{1}{2}$ pCt., der skal Sagen tages under Behandling af en overordnet Autoritet for at søge at afhjælpe denne Uretfærdighed; men man maa huske paa, at der er et meget væsentligt Spring fra 1 til $1\frac{1}{2}$ pCt.; det er en overmaade stor Forhøielse i Skatten, naar En skal give f. Ex. 50 pCt. mere end en Anden. Nu veed jeg ganske vist, at det er det hyderste Tilfælde, men selv en ringere Forffjel er en saa væsentlig Skatteforhøielse, at jeg ingenlunde kan finde mig beroliget ved at sige, at, hvor Forffjellen er $\frac{1}{2}$ Procent, skal Sagen tages under fornøjet Overveielse for at fjerne denne Ubillighed. For at see, hvorledes disse forskjellige Skatteprocent virke, vil jeg henvise til et Exempel, som findes i Betænkningen over Lovudkastet om Krigsskat, der blev behandlet i Samlingen 1864—65, Tillæg B. til Rigsdags-tidenden Sp. 591—92, idet jeg dog skal erkende, at Ulligheden der bliver større, og Uretfærdigheden fremtræder stærkere, fordi Skatteprocenten er høiere. Med den høitærede Formands Tilløbelse skal jeg give et Referat deraf. Betænkningen anfører et Exempel paa, hvorledes man skal finde ud af det, naar en Mand driver en Handel i Kjøbenhavn, som giver en Indtægt af 2,000 Rd., eier et Hus i Lyngby, som giver en Indtægt af 600 Rd., en Landeieendom i Thyen, som giver 1,200 Rd., og desuden har en Indtægt af Obligationer af 1,600 Rd. Skatteprocenten var dengang i Kjøbenhavn $3\frac{1}{2}$, i Lyngby 3 og i den sjeneste Landcommune $2\frac{1}{2}$. Jeg har allerede anført, at saa stor vil Forffjellen ikke blive, men dette Exempel fører til a., b., c., d., e., f., til 6 forskjellige Skatteansættelser, og Skatten varriierer fra 148 til 174 Rd. Er det nu ikke i allerhøieste Grad urimeligt, at Jolk, fordi de boe i forskjellige Dele af det samme Land, skulle kunne komme til at betale en saa forskjellig Skat, eftersom de have fast Bopæl paa et, to eller tre Steder, eller 1 af de 3 Steder alene? Det troer jeg tydeligt og klart viser, at Contingentsystemet er væsentlig uretfærdigt. Man har havt ligesaa stor Vanskelighed og Betænknelighed, da Indkomstskatten blev indført i Kjøbenhavn, men man er snart kommen til at taale Resultatet. Jeg troer ikke, at Resultatet der er fuldstændig godt, jeg troer,